

[H. P. Jensen.]

bliver sikkert lagt over paa Erhvervene. Erhvervene, som netop beder Rigsdagen om Støtte og Hjælp, faar et saadant Forslag stukket ud, og saa kan de overveje det og se, om det kan blive til Gavn for deres Virksomhed.

Den ærede Ordfører for Forslagsstillerne udtalte, at Automobilkørselen har udviklet sig meget i de sidste Aaringer, og det er vist uomtvisteligt, at den har udviklet sig, men det er lige saa sikkert, at Udviklingen ikke har været til det gode, idet der er en Masse Mennesker, som har søgt Erhverv ved Kørsel med Lastbiler, saaledes at Konkurrencen for Tiden er saa skarp, at den sikkert vil bringe mange til at gaa nedem og hjem, og bliver der yderligere lagt Byrder paa dem, bliver det endnu værre. Jeg kan derfor ikke indse, at noget af Forslagene kan være til Gavn, jeg kan kun se, at der skabes Uklarhed i Forholdene.

Jeg vil anbefale, at man stemmer imod disse Lovforslag, idet jeg henstiller, at man bliver staaende ved det, som vedtoges i April 1931 vedrørende Afgift af Motorkøretøjer og Fordelingen af denne Afgift. Jeg tror, at baade Kommunerne og Befolkningen er bedst tjent dermed.

Godskesen: Paa det konservative Folkepartis Vegne skal jeg udtale, at vi har Sympati for Tanken i de foreliggende Lovforslag — noget, der ogsaa allerede fremgaar af det Forslag, der er fremsat af vore Venner i Folketinget. Men under de nuværende saa overordentlig vanskelige og usikre Forhold tror jeg ikke, man i Øjeblikket kan sige noget om, i hvilket Omfang og paa hvilken Maade det vil være muligt at gennemføre disse Tanker. Det er derfor noget, jeg ikke skal komme nærmere ind paa her. Jeg maa henvise Forhandlingerne derom til det Udvalg, som jeg sikkert venter vil blive nedsat. Her skal jeg altsaa kun anbefale Forslagene til Behandling i et saadant Udvalg.

Gunnar Fog-Petersen: Ogsaa jeg er noget forbavset over allerede nu at se den Lov igen, som vi vedtog den 28. April i Aar under økonomiske Forhold og i en Situation, der ikke var væsentlig forskellig fra den, vi har i Dag. Det Forslag, som foreligger her, forelagt af Partiet Venstre, er jo ment som et Kriseforslag, saa vidt jeg har forstaaet et Led i den Række Kriseforslag, der stilles af det ærede Parti. Som saadant synes jeg, at Forslaget er me-

get lidet egnet, ogsaa politisk lidet egnet, thi et Kriseforslag skulde jo gerne have nogen Mulighed for at blive gennemført. Medens et Oppositionsparti under nogenlunde rolige Forhold — de findes jo ogsaa nu og da — kan arbejde med Fremsettelse af Lovforslag efter sit særlige Program for at skabe Tilslutning til sin almindelige politiske Opfattelse i Befolkningen eller i Rigsdagen, saa forekommer det mig at være ganske ved Siden af i en Krisesituation, der kræver hurtig Lovgivning, hurtig Hjælp, at man da fra Oppositionens Side mener, at en saadan Lovgivning kan foregaa derved, at Oppositionspartierne hvert for sig søger at tage Ledelsen i sin Haand, optræde, som om de var Landets Regering, og vil bestemme, hvorledes Udviklingen skal være. Det kan nødvendigvis kun føre til en eneste Ting, nemlig at der ingen Kriselove gennemføres, og at der ingen Resultater kommer til at foreligge for Befolkningen, og at Befolkningen kommer til at se paa Rigsdagen med et Blik, der ingenlunde udtrykker et Sind, der vil give en mild Dom, navnlig naar Tilfældet er det, at man fra dette høje Tings Side helt vil tage Ledelsen med Hensyn til Afhjælpning af Krisen i sin Haand, oven i Købet paa den Maade, som den højtærede Minister gjorde opmærksom paa, og som vi alle kender: at Oppositionen forelægger et Forslag her og et andet i det høje Folketing af væsentlig det samme Indhold.

Jeg kan derfor slutte mig til den højtærede Ministers Udtalelser her ved denne Lejlighed, hvori man tydeligt gjorde Rede baade for Venstres springende og tilfældige Opfattelse af Sagen og for Regeringens Synspunkt, som deles af mit Parti, og som maa være det afgørende for, hvad der skal gennemføres.

Det foreliggende Lovforslag gaar ud paa at forhøje Benzinafgiften. Det forekommer mig at være et ilde valgt Tidspunkt til at forhøje denne Afgift, nu, hvor man ikke bør lægge yderligere Byrder paa Erhvervslivet, men snarere i en Overgangstid skulde lette Erhvervslivets Byrder. Af den Benzin, der hver Dag bruges paa vore Landeveje, tror jeg at turde sige, at de 90 pCt. benyttes til Erhvervskørsel, og en Forhøjelse af Benzinafgiften vil derfor betyde en ny Skat paa Erhvervene. Hvis man vil lette Kommunernes Byrder, maa der findes andre Veje dertil end ensidigt at beskatte Trafikken med Varer og Personer, som er saare nødvendig for at holde det i Forvejen trangbrystede Erhvervsliv i Gang: